

(кормилица), първы другаръ въ игры-тъ. *Л. Д. 1871. р. 186.* 2) грудь женщины. Потъ твое гърло да летувамъ, На твои дойки, Ленко, да зимувамъ. *М. 369.*

Доѣлище с. с. 1) мыза. Тихо с' отгглись в' ближно лѣсище От' отмыщеніе задоволенъ. При едно пастырско доѣлище Мирно приминахъ благодаренъ! *Гн. 62.* 2) alma mater. Нови родители в' училище Дадохъ мене книгъ д'изуча. Умно душевное доѣлище Люди отъ безсловесна отлича! *Гн. 104.*

Доѣлка с. ж. нянька. Проклети да сж нашитъ баби и доѣлки (*Wärterinnen*) че ни развалятъ фантазията съ страшни приказници. *Рш. 82.* Погачя-та расчюпватъ двѣ жены доѣлки. *Ч. 3.*

Доѣлница, Доѣница с. ж. няня, кормилица. Царятъ като повикалъ доѣлница-та, рѣкалъ: Султамене, истинно ти исповѣдвамъ че ума и намѣреніето на дъщеря ми приносятъ ми голѣмо неспокойствие и смущеніе на душата! *Х. II, 116 стр.* За най малкъ неправдинъ излизаше на бой и ся борѣше то съ мамъ си, то съ доѣница си. *Р. 30.*

Доискажъ м. св. договору. Увы, защо той не доисказа думитъ си. *Т. 157.*

Доискарамъ м. св. покончу стройку, А нова-та черква ако са доискара скоро, то горки-тъ селени треба да задлъжнятъ до уши *Ж. 56.* Силенъ вѣтръ ми накара да оставя корабѣтъ и да ся върна пловинкомъ, а не да чакамъ да доискарамъ лѣсѣ-тъ и да ся туря въ опасность. *Р. С. 29.*

Доѣтелка с. ж. кормилица. Майка му или доѣтелка-та му да помни добръ да го носи едно по друго ту на дѣтенѣ-тъ си рѣка, ту на гѣвѣ-тъ. *Л. Д. 1871. р. 123.*

Доѣчинъ имя соб. муж. (герой народныхъ пѣсенъ). Боленъ Доѣчинъ. *М. 155.* **Доѣчинница** жена Доѣчина. *ib.*

Доѣчинъ пр. кормилицынъ. Царятъ много ся поутѣшилъ отъ доѣчинитѣ думи. *Х. II, 118.*

Доѣще ми са беза. м. мнѣ захочется. Като бѣхъ побуденъ отъ ненасытство-то на богатство-то пак ми ся доѣщѣ и скимна да направя и други патуванія по земнія глобусъ. *Х. II, 68.*

Докажъ м. св. **Доказвамъ** м. дл. докажу, доказываю. За това едно найпросто сравненіе можи да ни докажи. *Л. Д. 1870. р. 171.*